

tiget til at kræve Trediedelen af saadanne Bidrag erstattet af Statskassen, dog saaledes, at Statstilskuddet ikke kan overstige et Beløb af 10 Ø. for hver Indbygger, den paa-gældende Kommune havde ved den sidste almindelige Folke-tælling. — Enhver Kommune, der vil opnaa dette Statstilskud, indsender til Stedets Overøvrighed snarest mulig efter Regnskabsaarets Udløb vedkommende fri Fattiggasses Kvitering for det af den modtagne Kommunetilskud. Overøvrigheden indberetter derefter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt i dette Øjemed. — I København kan med Indenrigsministerens Samtykke kommunale Tilskud til en eller flere velgørende Foreninger, der forfølge Formaal, der ere ligeartede med de af »de fattige Kasser« forfulgte, træde i Stedet for Tilskud til disse, saaledes at Kommunen indenfor den angivne Grænse er berettiget til Erstatning af Statskassen for Trediedelen af aarlige Tilskud, der ydes saadanne Foreninger; dog er det herved et Vilkaar, at en saadan velgørende Forening ikke begrænses sin Virksomhed til Medlemmer af Folkekirken eller bestemte Trossamfund eller til egne Foreningsmedlemmer eller paa anden hermed beslægtet Maade. — Saafremt »de fattiges Kasser« eller, i København, de nysnævnte velgørende Foreninger have ydet Hjælp i Anledning af Trang, opstaaet ved ekstraordinære Indkaldelser til Hæren eller Søværnet 1904, erstattes $\frac{3}{4}$ af Udgiften herved af de vedkommende Kommuner. Paa disse Kommunalbidrag finde Reglerne i denne Lov om Statstilskud Anvendelse. I øvrigt anvendes Lovens Regler første Gang med Hensyn til Kommunalbidrag ydet i Regnskabsaaret 1904—05. — Loven har Gyldighed til 1. April 1907.

Lovforslaget var i det væsentlige enslydende med et i Samlingen 1902—03 i Folketinget vedtaget privat Lovforslag. I Landstingsudvalget var der Enighed om, at der bør ydes disse Kasser, der ved Lov 15. Maj 1903 om Menighedsraad have mistet den Indtægt, de tidligere havde af det, der kommer ind i Kirkens Bøsser og Blok, noget Tilskud fra Statskassen. Og ligeledes var der Enighed om, at der burde fastslaaes et bestemt Tidsrum for Lovens Varighed, »da de om »de fattiges Kasser« gældende i Loven af 8. Marts 1856 indeholdte Bestemmelser maa anses ufyldestgørende og trænge til gennemgribende Ændringer eller til Afløsning af ny Bestemmelser, der svare til den forandrede Karakter, Kasserne have faaet